

สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ

การพัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Development) หมายถึง การขยายตัวทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การขยายขนาดของการผลิตและการเพิ่มขึ้นของผลผลิต และครอบคลุมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของผลผลิต การจัดสรรวัตถุดิบ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างของสังคม ทัศนคติ ระบบการเมือง การบริหาร การศึกษา และ ค่านิยมของสังคมที่เหมาะสม

ความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจ

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศด้อยพัฒนา (Underdeveloped Nations) หันมาสนใจพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Nations) ด้วยเหตุสำคัญ 3 ประการคือ

1. เนื่องจากระดับรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล (Per Capita Income) ของประเทศต่าง ๆ นับวันจะแตกต่างกันมากขึ้น
2. เนื่องจากความเจริญทางการสื่อสารและการคมนาคมระหว่างกัน ผู้คนในประเทศด้อยพัฒนาต้องการให้ความเป็นอยู่ของตนดีขึ้นบ้าง
3. เนื่องจากประเทศต่าง ๆ ที่เพิ่งได้รับเอกราชหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ตื่นตัวที่จะพัฒนาให้ทัดเทียมกับประเทศอื่น

หลักเกณฑ์การวัดระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ

เราอาศัยหลักเกณฑ์ในการวัดระดับการพัฒนาเศรษฐกิจดังต่อไปนี้

1. **การวัดระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ** หลักเกณฑ์ทางเศรษฐกิจในการวัดระดับการพัฒนาประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ คือ

ก. **รายได้ต่อบุคคล (Per Capita Income)** ตามปกติถ้าเราต้องการจะดูฐานะของเพื่อนบ้านเราจะดูที่รายได้ของเขา บ้านไหนมีรายได้ดี คนในบ้านก็กินดีอยู่ดีก็อาจกล่าวได้ว่าบ้านนั้นมีฐานะเศรษฐกิจดี แต่ถ้าบ้านไหนยากจนคนในบ้านอดมื้อกินมื้อ ก็กล่าวได้ว่าบ้านนั้นมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ฐานะทางเศรษฐกิจในระดับประเทศก็ทำนองเดียวกัน นักเศรษฐศาสตร์ได้พยายามคิดค้นหาวิธีวัดฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ หลายวิธีด้วยกัน แต่ก็ยังหาข้อยุติไม่ได้ องค์กรประชาชาติจึงได้กำหนดให้ใช้รายได้ต่อบุคคลเป็นเครื่องวัดฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ

$$\text{รายได้ต่อบุคคล} = \frac{\text{รายได้ประชาชาติ}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ถ้าใช้รายได้ต่อบุคคลเป็นเครื่องวัดฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ แล้ว เราอาจแบ่งประเทศต่าง ๆ ได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

(1) *ประเทศด้อยพัฒนา (Underdeveloped Nations)* เป็นกลุ่มที่ประชากรมีรายได้ต่อบุคคลต่ำกว่า 600 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ ต่อปี เช่น ยูกันดา เปรู พม่า ฟิลิปปินส์ เป็นต้น

(2) *ประเทศกึ่งพัฒนา (Semi-developed Nations)* เป็นกลุ่มที่ประชากรมีรายได้ต่อบุคคลตั้งแต่ 600 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ ต่อปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1,500 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ ต่อปี เช่น อังกฤษ กรีซ อาร์เจนตินา คิวบา ไทย เป็นต้น

(3) *ประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Nations)* เป็นกลุ่มที่ประชากรมีรายได้สูงกว่า 1,500 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ ต่อปีขึ้นไป เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น เดนมาร์ก ฝรั่งเศส เป็นต้น

ข. *ประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิต* ประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่วนมากจะมีประสิทธิภาพของแรงงานและทุนสูงกว่าประเทศด้อยพัฒนา เพราะรู้จักใช้ความรู้ทางวิชาการ มีเครื่องมือเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพ มีความรู้ความชำนาญในการประกอบการผลิตสินค้าและบริการ

ค. *โครงสร้างทางเศรษฐกิจ* ประเทศด้อยพัฒนาส่วนใหญ่จะเป็นประเทศที่ผลิตสินค้าเกษตรกรรม เช่น การกสิกรรม การทำป่าไม้ การทำเหมืองแร่ การประมง และการผลิตสัตว์อื่น ๆ เป็นต้น ส่วนการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมจะมีสัดส่วนน้อยกว่า ส่วนประเทศที่พัฒนาแล้วประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรมและทางพาณิชย์กรรม

ง. *การมีทุนขั้นพื้นฐานในประเทศ* ในประเทศที่พัฒนาแล้วมักมีทุนขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอ ได้แก่ ระบบการคมนาคม การสื่อสาร การศึกษา การสาธารณสุข การชลประทาน การไฟฟ้า การพลังงาน ฯลฯ ซึ่งเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการผลิตและจำหน่ายไปยังผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง แต่ประเทศด้อยพัฒนามักขาดแคลนสิ่งเหล่านี้เพราะขาดเงินทุน ขาดความรู้ทางวิชาการและเครื่องมืออุปกรณ์

2. *หลักเกณฑ์ด้านอื่น* การวัดระดับการพัฒนาเศรษฐกิจจะดูเฉพาะปัจจัยทางเศรษฐกิจอย่างเดียวไม่ได้ เพราะการดำรงชีวิตเพื่อให้เกิดความอยู่ดีกินดีนั้น มิได้มีบริโภคนิยมแต่ทางวัตถุอย่างเดียว คนเราต้องการด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น

ก. *ทัศนคติและความเชื่อมั่นในตนเอง* ประชากรในประเทศที่พัฒนาแล้วมักมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความขยันหมั่นเพียรในการประกอบกิจการต่าง ๆ มุ่งทำงานเพื่อให้ได้ผลตอบแทนค่ามากที่สุด ส่วนประชากรในประเทศด้อยพัฒนามักกระทำตามผู้อื่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เช่น ประกอบอาชีพตามแบบอย่างดั้งเดิม ขาดความขยันหมั่นเพียรในการประกอบกิจการต่าง ๆ

ข. *คุณภาพของประชากร* ในประเทศที่พัฒนาแล้ว ประชากรส่วนใหญ่มักได้รับการศึกษามีความรู้ความชำนาญในการผลิต มีเหตุผลไม่เชื่อถ้อยอย่างงมงาย ใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลไม่ฟุ่มเฟือย ส่วนประชากรในประเทศด้อยพัฒนามักขาดการศึกษา ทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตต่ำ มีความเชื่อถ้อยอย่างงมงาย ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเพื่อความมีหน้ามีตาในสังคม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ค. *ขนาดของครอบครัว* ครอบครัวในประเทศที่พัฒนาแล้วมักจะมีขนาดเล็กส่วนมากจะประกอบด้วยสามี ภรรยา และบุตร อยู่ร่วมกัน แต่ครัวเรือนในประเทศด้อยพัฒนามักจะเป็นครัวเรือนขนาดใหญ่ มีสมาชิกในครัวเรือนจำนวนมาก

ง. *ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงระหว่างเมืองกับชนบท* ระหว่างเมืองกับชนบทในประเทศที่พัฒนาแล้วจะไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ในประเทศด้อยพัฒนาสภาพสังคมในชนบทมักเป็นสังคมที่หยุดนิ่ง ความเป็นอยู่ต้องขึ้นอยู่กับอิทธิพลของธรรมชาติ เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงระหว่างเมืองกับชนบทมากขึ้น

ลักษณะของประเทศด้อยพัฒนา

ประเทศด้อยพัฒนาอาจมีระบบเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน แต่มีลักษณะที่เหมือน ๆ กัน หลายอย่างที่บ่งชี้ถึงลักษณะของความด้อยพัฒนา คือ

1. **รายได้ต่ำ** ประชากรส่วนใหญ่ยากจนถือมีรายได้ต่อบุคคลต่ำเมื่อเทียบกับบุคคลในประเทศที่พัฒนาแล้ว เมื่อมีรายได้ต่ำ รายได้ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการบริโภค เงินที่จะเก็บออมมีน้อย จึงมีเงินทุนไม่เพียงพอแก่การขยายกิจการต่าง ๆ

2. **ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร** ประมาณร้อยละ 70-90 ของพลเมืองทั้งหมด ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมเก่าที่ล้าสมัย และอยู่กระจัดกระจายในชนบท มีผลผลิตต่ำและส่วนใหญ่จะผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

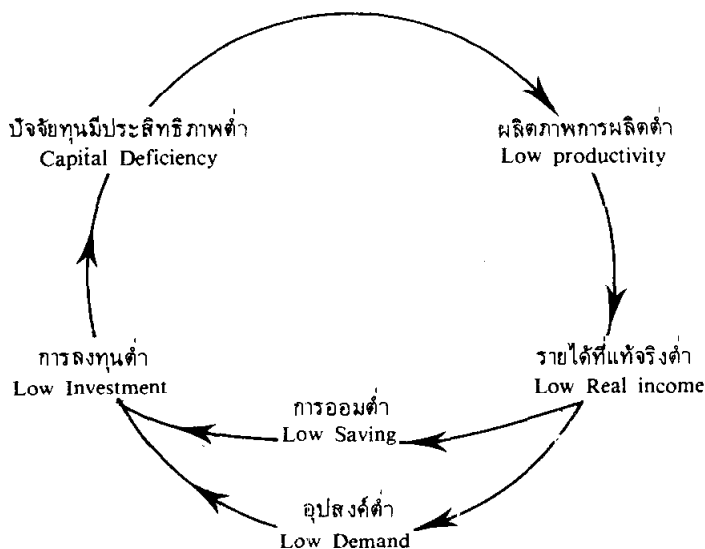
3. **มีความแตกต่างกันมากทางด้านรายได้** ประเทศด้อยพัฒนามักมีประชากรส่วนใหญ่ที่ยากจน รายได้ต่ำพอประทังชีพอยู่เท่านั้น ส่วนประชากรส่วนน้อยมีรายได้สูง เพราะการกระจายรายได้ยังไม่ทั่วถึง ทำให้ฐานะของคนในสังคมแตกต่างกันมาก

4. **เศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับการค้าต่างประเทศ** เนื่องจากประเทศด้อยพัฒนามีวิธีการผลิตทางการเกษตรอย่างง่าย ๆ เป็นเกษตรกรรมแผนเก่า แต่ประชาชนมีความต้องการสินค้าสนองความต้องการมากขึ้น แต่ผลิตเองไม่ได้จึงต้องสั่งซื้อสินค้าเข้ามาจากต่างประเทศจำนวนมาก ทำให้ประเทศมีดุลการค้าระหว่างประเทศขาดดุลจำนวนมาก

5. **มีประชากรหนาแน่น** เนื่องจากอัตราการตายลดต่ำลงเพราะบริการทางแพทย์เจริญก้าวหน้า และอัตราเกิดสูงขึ้น ทำให้ประชากรในประเทศด้อยพัฒนาสูงขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นภาระแก่รัฐบาลที่จะต้องจัดการด้านการศึกษา และสาธารณสุข

วัฏจักรแห่งความยากจน

เราอาจทำความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ในเหตุผลของความยากจนในประเทศด้อยพัฒนาได้ตามภาพดังนี้

แผนภาพ แสดงวัฏจักรแห่งความยากจน

ตามแผนภาพแสดงให้เห็นว่า เพราะความยากจนของประเทศด้อยพัฒนาจึงทำให้มีการลงทุนต่ำขาดแคลนเครื่องมือเครื่องจักรที่จะประกอบการผลิต ทำให้ความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการต่ำ เมื่อระดับการผลิตต่ำก็จะมีผลให้ประชากรมีรายได้ที่แท้จริงต่ำ และการที่ประชากรมีรายได้ที่แท้จริงต่ำทำให้เกิดผล 2 ประการ คือ (1) ตลาดภายในประเทศแคบเพราะประชากรมีอุปสงค์ในสินค้าต่ำ และ (2) เนื่องจากรายได้น้อย ความสามารถในการออมจึงต่ำและเหตุทั้ง 2 ประการนี้ก็จะเป็ผลให้ประเทศด้อยพัฒนา มีระดับการลงทุนต่ำวนเวียนกันอยู่เช่นนี้ตลอดเวลา จนกว่าจะสามารถพัฒนาประเทศให้หลุดพ้นจากวัฏจักรของความยากจน

การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ คือ บันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐบาลในการที่จะพัฒนาประเทศ โดยกำหนดวัตถุประสงค์แผนการดำเนินงาน วิธีการดำเนินงาน กำหนดหน่วยงานปฏิบัติงานไว้เป็นระเบียบแบบแผน

ประเทศต่าง ๆ ในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยเฉพาะประเทศทางทวีปเอเชีย เช่น อินเดีย เริ่มวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2493 ฟิลิปปินส์ เมื่อ พ.ศ. 2494 ปากีสถาน เมื่อ พ.ศ. 2496 อินโดนีเซีย ลังกาและพม่า เมื่อ พ.ศ. 2498 โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อความมั่งคั่งของชาติ อันเป็นวัตถุประสงค์ในทางเศรษฐกิจทั่วไป คือ
 - (ก) ให้รายได้แท้จริงต่อบุคคลสูงขึ้นตามเป้าหมาย
 - (ข) ให้มีการกระจายรายได้ที่ดี คือ พยายามทำให้รายได้ของประชาชนไม่แตกต่างกันมากนัก
 - (ค) ให้ความเจริญแต่กระจายไปทั่วทุกท้องถิ่น
 - (ง) ให้มีดุลการชำระเงินระหว่างประเทศได้ดุลภาพ
 - (จ) ให้มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
2. เพื่อความมั่นคงของชาติ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้
 - (ก) ให้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีพอที่จะต่อต้านการรุกรานทางการเมืองและเศรษฐกิจ
 - (ข) ให้มีมาตรการในการป้องกันประเทศอย่างเพียงพอ เพื่อเสถียรภาพทางการเมือง
 - (ค) ให้มีความสามารถทางเศรษฐกิจเพียงพอที่จะสนับสนุนการทำสงครามเมื่อมีเหตุจำเป็น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

ก่อน พ.ศ. 2475 ประเทศไทยมีการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราช มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ เช่น การผลิต การบริโภค การซื้อขายแลกเปลี่ยนเป็นไปโดยเสรี ไม่มีการวางแผนทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในระยะนี้ไทยเรามีพลเมืองน้อยและยังมีทรัพยากรมากพอ จึงยังไม่มีปัญหาในทางเศรษฐกิจ เมื่อประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว คณะราษฎรได้พยายามวางแผนเศรษฐกิจ ที่เรียกว่า “เค้าโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ” ขึ้น เนื้อหาสาระตามเค้าโครงการนี้มีการใช้วิธีการทางระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมมากขึ้น จึงไม่เป็นที่ยอมรับและรัฐบาลได้ปกครองประเทศแบบประชาธิปไตยภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบผสมเรื่อยมา

เมื่อ พ.ศ. 2493 รัฐบาลได้จัดตั้งสภาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้น เพื่อทำหน้าที่วิเคราะห์วิจัยสภาการณ์ทางเศรษฐกิจและเป็นที่ยปรึกษาของรัฐบาล และเป็นทางนำไปสู่การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจก้าวต่อไป ประเทศไทยได้เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจแผนแรกเมื่อ พ.ศ. 2504 เป็นแผน 6 ปี (พ.ศ. 2504-2509) ถัดจาก

นั้นก็มีแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 2, 3, 4 และในปัจจุบันรัฐบาลกำลังใช้แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติเป็นหลักควบคู่ไปกับการสร้างความ เป็นธรรมทางสังคมสู่ชนบท แทนที่จะมุ่งที่จะให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเพียงอย่างเดียว จุดมุ่งหมายที่รัฐบาลวางไว้เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ก็คือ

(ก) มุ่งแก้ปัญหาความยากจน รวมทั้งการเร่งรัดพัฒนาชนบทในเขตล้าหลังโดยสร้างความสามารถของชาวชนบทในการพัฒนาตนเอง ดำเนินการพัฒนาในพื้นที่ที่มีความยากจนมากเป็นพิเศษ เพื่อเพิ่มคุณภาพของชีวิตชาวชนบทให้ดีขึ้น

(ข) มุ่งรักษาเสถียรภาพ ทั้งทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศให้มั่นคง โดยเน้นการ "ประหยัด" และ "ควบคุมรายจ่ายของประเทศ" ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อชะลอการนำเข้าลดการขาดดุลการค้าระหว่างประเทศ และลดการขาดดุลงบประมาณของรัฐบาล

(ค) มุ่งปรับปรุงโครงสร้างการผลิตของประเทศ ทั้งภาคเกษตรกรรมในชนบทและภาคอุตสาหกรรม เพื่อลดการนำเข้าสินค้าและเสริมสร้างระดับการจ้างงานในประเทศให้สูงขึ้น และให้สามารถกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ เป็นสำคัญ

(ง) มุ่งปรับปรุงโครงสร้างทางสังคม ให้มีเสถียรภาพ ระเบียบวินัย และมีความเป็นธรรม สร้างโครงการการศึกษาและการประกอบอาชีพให้แก่ผู้ยากจน อันจะเป็นรากฐานนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติในที่สุด

(จ) มุ่งประสานงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ โดยใช้มาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาล เช่น จัดตั้งหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง (อพป) ตามหมู่บ้านต่าง ๆ อันเป็นการเสริมความสามารถในการพึ่งตนเอง ทั้งในแง่เศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ เป็นต้น

แบบทดสอบบทที่ 15

1 ให้พิจารณาข้อความดังต่อไปนี้ว่า ถูก หรือ ผิด ถ้าเห็นว่า ข้อใด ถูก ให้เขียนเครื่องหมาย ● ลงในกระดาษคำตอบ (ถ) ถ้าเห็นว่าข้อใด ผิด ให้เขียนเครื่องหมาย ● ลงในกระดาษคำตอบ

(พ)

- ✓ 1. การพัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Development) หมายถึง การขยายตัวทางการผลิต การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของผลผลิตและโครงสร้างทางสังคม ทัศนคติ และระบบการเมือง
- ✗ 2. การพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของเอกชนที่จะวางแผนหาแหล่งรายได้และเงินกู้มาใช้จ่ายพัฒนาประเทศ
- ✓ 3. ประเทศที่ได้รับเอกราช หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มักตื่นตัวพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อแสดงความทัดเทียมทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น
- ✓ 4. ความเจริญทางการสื่อสารและคมนาคมระหว่างประเทศ ทำให้เกิดการเอาอย่างกันในการบริโภค
- ✗ 5. ประเทศด้อยพัฒนาส่วนใหญ่จะเป็นประเทศที่ผลิตสินค้าอุตสาหกรรม

- ✓6. ทุนขั้นพื้นฐานจะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการผลิตและจำหน่ายไปยังผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง
- X7. ประชากรในประเทศด้อยพัฒนามักเชื่อมั่นตนเองมากเกินไป และขัดแย้งไม่กระทำตามแบบอย่างของผู้อื่น
- X8. คริวเรือนในประเทศที่พัฒนาแล้ว มักจะมีขนาดใหญ่ เพราะประชากรมีรายได้สูง
- X9. คริวเรือนในประเทศด้อยพัฒนามักจะมีขนาดเล็ก เพราะประชากรมีรายได้ต่ำและยากจน
- ✓10. ในประเทศด้อยพัฒนา สภาพสังคมในชนบทมักเป็นสังคมที่หยุดนิ่ง ความเป็นอยู่ต้องขึ้นอยู่กับธรรมชาติ
- ✓11. ประเทศด้อยพัฒนามีประชากรรวมกันประมาณ 2 ใน 3 ของประชากรโลก
- X12. ประเทศกึ่งพัฒนามีประชากรรวมกันประมาณ 1 ใน 3 ของประชากรโลก
- ✓13. ประเทศที่พัฒนาแล้วมีประชากรรวมกันประมาณ 1 ใน 5 ของประชากรโลก
- ✓14. ประเทศด้อยพัฒนาส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการค้าต่างประเทศและมักมีดุลการค้าระหว่างประเทศขาดดุล
- X15. ประชากรในประเทศด้อยพัฒนามักมีอัตราการตายลดต่ำลงและอัตราเกิดสูง จึงมีประชากรไม่หนาแน่น
- ✓16. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ คือ บันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐบาล ในการที่จะพัฒนาประเทศ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงาน และหน่วยปฏิบัติงานไว้เป็นระเบียบแบบแผน
- ✓17. ระยะปลายแผนพัฒนา ฉบับที่ 2 ภาวะเศรษฐกิจได้ขยายตัวช้าลง เพราะราคาข้าวและยางพาราในตลาดโลกลดลง
- X18. แผนพัฒนา ฉบับที่ 4 มีเป้าหมายที่จะให้การผลิตส่วนรวมขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยในอัตราร้อยละ 9 ต่อปี
- ✓19. ตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 มีเป้าหมายในอัตราการเพิ่มของประชากรลดลงเหลือร้อยละ 1.5 ในปี พ.ศ. 2529

2 ให้เลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วเขียนเครื่องหมาย ● ลงในกระดาษคำตอบ

1. ถ้าประชากรในประเทศต่าง ๆ มีรายได้แตกต่างกันมาก จะเกิดผลอย่างไรบ้าง ก) เกิดปัญหาความขัดแย้งทางเศรษฐกิจและการเมืองของโลก ข) เกิดภาวะเงินเฟ้อทั่วโลก ค) เกิดปัญหาเงินฝืดทั่วโลก ง) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่างประเทศขยายตัว จ) รายได้เฉลี่ยของประชากรทั่วโลกจะไม่เปลี่ยนแปลง	2. เราวัดระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจจากอะไร ก) รายได้ต่อบุคคล ข) ประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิต ค) ทุนขั้นพื้นฐานของประเทศ ง) ถูกทั้งหมด จ) ผิดทั้งหมด

3. ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาเศรษฐกิจเพื่ออะไร

- ก) เพื่อกระจายรายได้ระหว่างบุคคลให้ดีขึ้น
- ข) เพื่อจะได้เป็นประเทศมหาอำนาจ
- ค) เพื่อส่งเสริมการส่งออกสินค้าให้สูงขึ้น
- ง) เพื่อเตรียมการทำสงครามอนาคต
- จ) เพื่อให้รัฐบาลมีเสถียรภาพมั่นคง

4. ประชากรในประเทศด้อยพัฒนาส่วนใหญ่มีอาชีพอะไร

- ก) การเพาะปลูก
- ข) การทำป่าไม้
- ค) การประมง
- ง) การจับสัตว์น้ำ
- จ) ถูกทั้งหมด

5. อะไรบ้าง ที่เป็นทุนชั้นพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์

- ก) การพลังงาน
- ข) การประมง
- ค) การเพาะปลูก
- ง) การเลี้ยงสัตว์
- จ) การพาณิชย์

6. ประชากรในประเทศด้อยพัฒนา จะมีรายได้ต่อบุคคลเท่าใดต่อปี

- ก) ต่ำกว่า 600 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ
- ข) สูงกว่า 800 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ
- ค) สูงกว่า 700 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ
- ง) ประมาณ 900 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ
- จ) สูงกว่า 900 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ

7. ประเทศที่เราจัดอยู่ในกลุ่มประเทศกึ่งพัฒนา ได้แก่ ประเทศอะไรบ้าง

- ก) ยูกันดา
- ข) เปรู
- ค) คิวบา
- ง) แคนาดา
- จ) เดนมาร์ก

8. นอกจากปัจจัยทางเศรษฐกิจแล้ว เรายังมีเกณฑ์อะไร ในการวัดระดับการพัฒนา

- ก) คุณภาพของประชากร
- ข) ขนาดของครอบครัว
- ค) ทักษะคิดและความเชื่อมั่นในตนเอง
- ง) ส่วนสูงและรูปร่าง
- จ) ถูกข้อ ก, ข และ ค

9. ประเทศด้อยพัฒนา ได้แก่ประเทศใด

- ก) เดนมาร์ก
- ข) ยูกันดา
- ค) คิวบา
- ง) อาร์เจนตินา
- จ) กรีซ

10. ประชากรประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีรายได้ต่อบุคคลเท่าใดต่อปี

- ก) ต่ำกว่า 1,500 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ
- ข) สูงกว่า 1,500 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ
- ค) ประมาณ 600 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ
- ง) สูงกว่า 2,500 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ
- จ) ประมาณ 900 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ

11. ประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้แก่ประเทศใด

- ก) ฮังการี
- ข) ฟิลิปปีนส์
- ค) คิวบา
- ง) แคนาดา
- จ) กรีซ

12. ลักษณะของประเทศด้อยพัฒนาอย่างไรบ้าง

- ก) รายได้ของประชาชนค่อนข้างสูง
- ข) ประชาชนส่วนใหญ่เป็นนักอุตสาหกรรม
- ค) มีประชากรหนาแน่น
- ง) มีเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเอง
- จ) ส่วนใหญ่มีระบบเศรษฐกิจแบบปิด

13. ประชากรในประเทศด้อยพัฒนามักมีรายได้แตกต่างกันมากเพราะเหตุใด
 ก) การกระจายรายได้ยังไม่ทั่วถึง
 ข) ดินฟ้าอากาศเหมาะแก่การเพาะปลูก
 ค) ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้สูง
 ง) รัฐบาลเก็บภาษีจากคนร่ำรวยมากเกินไป
 จ) ถูกข้อ ข และ ง
14. ข้อใดคือผลของการที่ประชากรในประเทศด้อยพัฒนายากจน
 ก) ตลาดภายในประเทศแคบ
 ข) ประชากรมีคุณภาพสูง
 ค) ความสามารถในการออมต่ำ
 ง) ถูกข้อ ก และ ค
 จ) ถูกทั้งหมด
15. วัตถุประสงค์สำคัญของการวางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ มีอะไรบ้าง
 ก) เพื่อความมั่นคงของประเทศ
 ข) เพื่อความเป็นประเทศมหาอำนาจ
 ค) เพื่อความมั่งคั่งของประเทศ
 ง) ถูกข้อ ก และ ค
 จ) ถูกทั้งหมด
16. ประเทศไทยเริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจ เมื่อ พ.ศ. ไດ
 ก) 2504
 ข) 2509
 ค) 2515
 ง) 2519
 จ) 2520
17. เมื่อ พ.ศ. 2525 รัฐบาลไทยเริ่มประกาศใช้แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่เท่าใด
 ก) ฉบับที่ 2
 ข) ฉบับที่ 3
 ค) ฉบับที่ 5
 ง) ฉบับที่ 6
 จ) ฉบับที่ 4
18. ผลของการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนพัฒนาฉบับที่ 1 เป็นอย่างไรบ้าง
 ก) ผลิตรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.2 ต่อปี
 ข) จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ต่อปี
 ค) รายได้ต่อบุคคลเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ต่อปี
 ง) ถูกข้อ ก และ ค
 จ) ถูกทั้งหมด
19. การดำเนินงานตามแผนพัฒนาฉบับที่ 3 ล้มเหลว เพราะเหตุใด
 ก) เกิดภัยธรรมชาติ
 ข) เกิดความผันผวนทางการเมือง
 ค) มีการถอนทหารสหรัฐออกจากประเทศไทย
 ง) ถูกทั้งหมด
 จ) ผิดทั้งหมด
20. วัตถุประสงค์หลักตามแผนพัฒนาฉบับที่ 5 มีอย่างไรบ้าง
 ก) เพื่อฟื้นฟูกำลังทหารให้แข็งแกร่ง
 ข) เพื่อให้เป็นประเทศมหาอำนาจทางการทหาร
 ค) เพื่อให้ต่างประเทศยอมรับความรุ่งเรือง
 ง) เพื่อแก้ปัญหาความยากจนในชนบทให้หลัง
 จ) เพื่อป้องกันคอมมิวนิสต์
21. ข้อใดเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจของไทยในปัจจุบัน
 ก) รัฐบาลมีงบประมาณเกินดุลต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน
 ข) ประเทศไทยมีดุลการค้าระหว่างประเทศขาดดุลมากขึ้น
 ค) ผลกระจายจากภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นทั่วโลก
 ง) ชาวต่างประเทศเดินทางมาประเทศไทยมากขึ้น
 จ) กลุ่มโอเปกลดราคาน้ำมันดิบต่ำเกินไป

22. ปัญหาความยากจนของเกษตรกรไทยเกิดจากอะไร

- ก) การเพาะปลูกส่วนใหญ่ต้องอาศัยดินฟ้าอากาศ
- ข) เกษตรกรถือครองที่ดินมากเกินไป
- ค) ราคาข้าวเปลือกสูงเกินไปในแต่ละปี
- ง) ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรมากเกินไป
- จ) รัฐบาลทุ่มเทงบประมาณด้านส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไป

23. ปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาทางการเงินของประเทศอย่างไรบ้าง

- ก) รัฐบาลมีงบประมาณขาดดุลมากขึ้นและต่อเนื่องกัน
- ข) รัฐบาลมีงบประมาณเกินดุลมากขึ้นและต่อเนื่องกัน
- ค) ประเทศไทยมีดุลชำระเงินระหว่างประเทศเกินดุลสูงเกินไป
- ง) ประเทศไทยมีดุลการค้าระหว่างประเทศเกินดุลต่อเนื่องกันนาน
- จ) ประเทศไทยให้ต่างประเทศกู้เงินออกไปมากเกินไป

24. ตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 รัฐบาลไทยมุ่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในทางใดบ้าง

- ก) มุ่งแก้ปัญหาความยากจนของชาวชนบท
- ข) มุ่งรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ
- ค) มุ่งปรับปรุงโครงสร้างการผลิตของประเทศ
- ง) มุ่งปรับปรุงโครงสร้างทางสังคมให้มีเสถียรภาพและมีระเบียบวินัย
- จ) ถูกทั้งหมด

วัน _____

ห้อง _____

1

1. (ก) (ค)	8. (ก) (ค)	14. (ก) (ค)
2. (ก) (ค)	9. (ก) (ค)	15. (ก) (ค)
3. (ก) (ค)	10. (ก) (ค)	16. (ก) (ค)
4. (ก) (ค)	11. (ก) (ค)	17. (ก) (ค)
5. (ก) (ค)	12. (ก) (ค)	18. (ก) (ค)
6. (ก) (ค)	13. (ก) (ค)	19. (ก) (ค)
7. (ก) (ค)		

2

1. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	13. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
2. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	14. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
3. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	15. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
4. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	16. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
5. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	17. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
6. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	18. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
7. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	19. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
8. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	20. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
9. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	21. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
10. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	22. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
11. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	23. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)
12. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)	24. (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)